

der foreslaaes tilladte, er den ligefremme Følge deraf, at det ogsaa i Fremtiden er utilladeligt, ifølge det foreslaaede Princip, hvorefter ethvert ikke tilladt Fiskeri er forbudt.

12. Slutteliggen skulle vi tillade os at fremsætte en Extract af samtlige vore Indstillinger, der saaledes vel vil komme til at indeholde alle de Bestemmelser, som den paataente nye Lov efter vor Formening skulde omfatte; men som vi dog ikke med Hensyn til enten Form eller Orden ønske betragtet som et egentlig Lovforslag, der ogsaa ligger udenfor vor Competence, men som vi dog haabe ved Udarbejdelsen af et saadant at kunne benyttes og hvorved til lige opnaaes, at vore i det foregaaende fremsatte Meninger ialt Fald gjøres lettere anskuelige, saaledes:

A. Om Sildefiskeri.

I. Bundgarn.

1.

Et Bundgarnstade skal herefter, som hidtil komme, udgjøre 42 Favne i Længden, undtagen de Steder, hvor der ikke er Rum til mere end eet Garn, i hvilket Tilfælde det kan indrettes langt eller kort efter Stedets Situation eller Vandets Beskaffenhed.

Istedetfor med Bundgarn kan et Stade besættes med 2 Ruser, hver med 21 Favnes Længde.

2.

Besættelsen af et Bundgarnstade maa stee saaledes:

- a. med eet Bundgarn, under hvilken Besætningsmaade Rader skal staae i Lænkens rette Meed og Strækning tæt op til næste Bundgarns Hovedsteg.
- b. med to Bundgarn, nemlig Netgarn og Baggarn, ved hvilken Besætningsmaade alle Netgarns Hovedsteg skulle sættes i Lænkernes rette Meed og Strækning 42 Favne fra hinanden og ikke videre Kastning stee, end at Baggarnet kommer til at staae omtrent paa Siden af næste Netgarn, saa tæt, som Steg og Stropper kan sættes.

c. endelig tillades det paa Fiskevandene Nørre- og Østerland fremdeles at bruge det sammesteds i umindelig Tid benyttede dobbelte Bundgarns-Sæteri med Gaffelgarn paa følgende Betingelser:

1. at Løberaden sættes i Lænkens rette Meed og Strækning;

2. at der imellem Garnene paa de hinanden tilstødende Lænker bliver et frit Lænkerum af mindst 20 Favne;

3. at Hovedraden, der forbinder Garnene, skal foruden disse have en Længde af 24 Favne, hvori dog Forskottelse kan stee, naar det er nødvendigt for Tilvebringelsen af den foran foreskrevne Abning imellem Garnene i Lænkerummet;

4. at paa Hovedraden ingen større Kastning maa finde Sted ud af Netvinkel fra Løberaden end i det Høieste 15° eller $\frac{1}{6}$ Deel;

5. at der holdes en Abning imellem hvert Stade af 3 Alen, nemlig $1\frac{1}{2}$ Alen til hver Ende, fri for Løberaden. Ved samtlige Besætningsmaader skal fremdeles være den hidtil brugte Abning imellem hvert Garn og Rad af $1\frac{1}{2}$ Alen.

3.

Enhver anden Besætningsmaade end den i foregaaende Paragraph tilladte skal fremdeles være forbudt.

4.

Hvo, som i Mørke eller taaget Veir forseiler det rette Meed, og ikke, saasnart klart Veir indfalder, efter egen Tilskyndelse retter Feilen, skal være underkastet Straf som for ulovligt Sæteri.

5.

Det paa enhver Lænke yderste eller Seilsbybet nærmeste, Stades Meed udfindes efter den approberede Stadebog af 1749; men Spørgsmaalet om en Lænkens rette Gang eller Strækning fra Dyb til Grund afgjøres, forsaavidt Dplysning derom ikke indeholdes i Stadebo-